

Bruselj, 15. oktober 2019
(OR. en)

Medinstitucionalne zadeve:
2018/0213(COD)
2019/0161(COD)
2018/0212(COD)

13116/1/19
REV 1

JUR 591
EUROGROUP 10
ECOFIN 873
UEM 301
CODEC 1481
CADREFIN 343

PRISPEVEK

Pošiljatelj:	Pravna služba
Prejemnik:	Euroskupina v vključujoči sestavi
Zadeva:	Proračunski instrument za konvergenco in konkurenčnost: preučitev pravnega statusa, odnosa in učinka omogočitvene klavzule in medvladnega sporazuma

I. UVOD

1. Dogovor o značilnostih proračunskega instrumenta za konkurenčnost in konvergenco (BICC), ki ga je Euroskupina (v vključujoči sestavi) potrdila na seji 9. oktobra 2019, med drugim vsebuje naslednje besedilo v zvezi s financiranjem instrumenta.

“Discussions on an IGA, whose legal status will be explained in an annex to the summing up letter by the Council Legal Service, will continue at the level of the EWG. The EWG should submit a report covering the need, the content, modalities and the size of an IGA in due time to allow for a final decision in the context of the MFF.

An enabling clause to be included in the Regulation based on Art 175”

2. Na seji Euroskupine (v vključujoči sestavi) z dne 9. oktobra 2019 je bila pravna služba Sveta (PSS) pozvana, naj pojasni pravni status, odnos in učinke omogočitvene klavzule ter medvladnega sporazuma, na katera se sklicuje dogovor o značilnostih. Predsednik Euroskupine je pravno službo Sveta poleg tega pozval, naj ustna stališča izrazi v pisni obliki (kot je navedeno tudi v dogovoru o značilnostih). Ta prispevek izhaja iz tega poziva.

II. PRAVNA ANALIZA

3. Namen omogočitvene klavzule, ki bo vključena v predvideno uredbo o BICC, je odobriti dodatne prispevke držav članic v proračun Unije in jih nameniti financiranju odhodkov, ki izhajajo iz BICC. Takšni dodatni prispevki bi predstavljali zunanje namenske prejemke kot izjema od načela univerzalnosti proračuna iz člena 20 finančne uredbe, v skladu s katerim se za financiranje vseh odhodkovnih postavk v enaki meri uporabljajo vsi prihodki. Navedeno izjemo bi bilo zato treba oblikovati z odstopanjem od načela univerzalnosti, kar je mogoče v okviru diskrecijske pravice zakonodajalca EU, kot kažejo obstoječe kategorije zunanjih in notranjih namenskih prejemkov iz člena 21 finančne uredbe.

4. Vendar se države članice s Pogodbama EU ali aktom sekundarne zakonodaje EU (kot je uredba o BICC) ne morejo pravno zavezati k sklenitvi medvladnega sporazuma iz zadevnega dogovora o značilnostih, ali da bi v proračun Unije prispevale zunaj okvira finančnih obveznosti, določenih s sistemom virov lastnih sredstev. Zato omogočitvena klavzula ne more biti podlaga za pogajanja, podpis in sklenitev medvladnega sporazuma, s katerim bi se države članice pravno zavezale k združitvi zunanjih prihodkov in njihovi dodelitvi BICC. Države članice se v skladu z mednarodnim javnim pravom svobodno odločajo o pogajanjih, podpisu in sklenitvi medvladnega sporazuma¹.
5. Soglasje držav članic glede zavezanosti k določbam medvladnega sporazuma, je torej odvisno od nacionalnih ustavnih zahtev².

¹ Glej mnenje pravne službe Sveta (dokument 5347/19) o predlogu o Evropski stabilizacijski funkciji, v katerem je pravna služba Sveta sklenila, da „*pravo Unije (...) državi članici ne more naložiti obveznosti, da sklene [medvladni sporazum]*“. V mnenju je poudarjeno tudi, da se „*člen 175(3) PDEU (...) ne more uporabiti za neposreden ali posreden poziv državi članici, naj Uniji nameni dodatne prispevke izven sistema lastnih sredstev Unije*“ (točka 61).

² Dejstvo, da so v preteklosti medvladne sporazume na področju ekonomske in monetarne unije (kot so Pogodba o EMS, Pogodba o stabilnosti, konvergenci in konkurenčnosti, ali medvladni sporazum o prenosu prispevkov v enotni sklad za reševanje) sklenile vse države članice euroobmočja, je posledica želje po ohranitvi politične skladnosti in ne pravne obveze, ki bi izhajala iz Pogodb EU ali sekundarne zakonodaje.